

ЛІНГВОКОГНІТИВНІ АСПЕКТИ ЕКСПРЕСИВНОСТІ В АНГЛОМОВНОМУ ДИСКУРСІ

Беспалова Г. В., студ. гр. ПР-83

Експресивність можна визначити як основну категорію мовленнєвої діяльності, що характеризується "накладанням" суб'єктивних модальностей оцінно-емотивного типу на нейтральний тон повідомлення. Завдяки їй відбувається інтенсифікація виразності тексту.

Більшість вчених схиляються до думки, що це стилістичне явище, що спостерігається внаслідок відхилення звичних способів використання мовних одиниць. Експресивність пов'язана з низкою лінгвістичних категорій серед них найбільш тісний взаємозв'язок експресивності з емоційністю.

Засобами вираження експресивності на графічному та фонетико-фонологічному мовних рівнях може бути використання алітерації, асонансу, ониматопеї, графонів, виділення окремих уривків тексту, незвичне розміщення тексту на сторінці і т. ін.

На морфологічному рівні експресивність може бути представлена повторенням морфем, що однак зустрічається дуже рідко, оказіоналізмами.

Засобами вираження експресивності на лексичному рівні є так-звана емоційна лексика (вигуки, емоційні та суб'єктивно-оцінні прикметники), використання епітетів, сленгу.

На синтаксичному рівні мови вибір засобів виразності та експресивності є не меншим ніж на названих вище рівнях. Це може бути і різні стилістичні фігури, емоційні конструкції, еліптичні речення і т. ін. Засобом вираження експресії у тексті може служити навіть довжина речення, пунктуація, виділення інтонації вигуків, питання, тире, двокрапки та інші. Носіями експресивності є вживання автором у тексті таких стилістичних засобів як риторичні питання, повторів, еліпсису, інверсії, літоти та ін.

Наведені вище засоби експресивності вказують на її важливість, яке дозволяє читачеві створити власне суб'єктивне уявлення про сказане.

Носіями експресивності можуть бути мовні одиниці будь-якого мовного рівня, стилістичні прийоми.

Наук. кер. - Швачко С. О., д-р філол. н., професор СумДУ